

INTRODUCCIO AL VIDEO

Tots hem vist entre els crèdits d'algun programa de televisió la paraula "vídeo", és a dir, "senyal video": tot allò que es refereix a l'imatge en una transmissió de televisió. Però s'en diu VIDEO als aparells de televisió semiprofessionals utilitzats per individus o grups de manera diferent a la televisió. Per clarificar el concepte, utilitzarem la classificació del teòric René Berger:

MEGA TV: televisió via satèl·lit
MACRO TV: televisió per ondes (estatal, comercial)
MESO TV: televisió per cable (televisió local)
MICRO TV: VIDEO.

VIDEO és abans que res un mitjà, és a dir, una eina de treball; mitjà audiovisual ^{ja} que ^{pot} graba sò i imatge.

L'equip portàtil de video es compon de càmera (similar a una de super 8) que transforma l'imatge òptica en senyal electrònic i porta un micròfon incorporat; i connectat amb ella, el magnetoscop (similar a un magnetofon) que graba l'imatge i el sò en una cinta video (suport magnètic) similar a les cintes magnetofòniques). La reproducció es realitza mitjançant el magnetoscop, a través d'un monitor, d'aparells domèstics de TV, o de pantalles de projecció-video de 4 a 100 m².

Les característiques fonamentals del VIDEO són:

manejos?

- Facilitat d'utilització
~~Sencillesa de mane~~ ^{ja} : no es necessiten coneixements especials, el material és molt lleuger (el portàtil), pot grabar amb poca llum i pren el sò en directe.
- Instantaneïtat: es pot reproduir simultàniament a la grabació o immediatament després, ja que no necessita processos de revelat i copiat.
- Economia: les cintes són molt barates, recuperables donat que es poden esborrar i tornar a ~~h~~ grabar damunt i no ~~xxxx~~ suposen despeses de laboratori.

Per les característiques esmentades, el video es converteix en un instrument especialment apte per a activitats de:

- animació cultural i social
- intercomunicació
- informació i documentació

- ús pedagògic en escoles i centres culturals
- estudi del comportament i terapia de grups
- experiències artístiques i lúdiques.

En definitiva, la facilitat d'utilització fa possible que el video sigui utilitzat de forma descentralitzada i sense necessitat de professionals especialitzats, augmentat la democràcia local pel que ~~xxxxxxx~~ fa a la comunicació visual i presentant una alternativa a la TV oficial, monopolista i dirigida.

~~Donada~~ la seva comercialització i amplia difusió que ve condicionada per la política tècnic-comercial dels fabricants, interessats en vendre els seus propis models en la major quantitat possible, s'estableixen competències entre ells amb la consegüent diversitat de marques, models i standards en general incompatibles, el que pot crear problemes greus pels usuaris.

ALGUNES

EXPERIENCIES ESTRANGERES

Desde qu'el any 1956 l'Ampex Co. fabrica el primer video manejable, i al 1959 l'artista Nam Jun Paik realitza ~~realitza~~ la primera experiència de grabació i reproducció fora dels canals de la televisió, el video no ha deixat d'evolucionar tècnicament i d'obrir nous camps d'intervenció.

En l'aspecte concret de video social i comunitari ^{s'ha seguit una evolució} ~~evolució~~ ^{desarrollat} en ^{dues vessants} ~~dos vertents~~ ben diferenciades segons els nivells d'audiència: ^(Mass TV)

- Gran audiència, ^{ondu} ~~utilitzant~~ ^{mitjançant} canals de distribució de la televisió: ~~mitjançant~~ ^{mitjançant} ~~el~~ cable. En el cas de ~~el~~ ^{mitjançant} ~~el~~ primer cas ^{mitjançant} ~~el~~ "accés lliure" a les ~~redes~~ ^{mitjançant} ~~redes~~ xarxes de teledistribució, i en el segon, amb la creació de ~~canals~~ ^{mitjançant} ~~canals~~ Televisions Locals.
- Petita audiència, ^(Micro TV) ~~creant~~ ^{creant} canals propis (Video bus, xarxa d'usuaris, intercanvi i prestació de produccions, centres regionals i de barri, etc.) i exhibicions puntuals al carrer ^{o a llocs públics (utilitzat per experiències d'animació i grups de video comunitaris o independents).} S'han creat organismes i centres d'ajut material i teòric als possibles usuaris.

Situació als diferents països:

- Distribució per ondes:

U.S.A. - Legislació, poc utilitzada, obligant a un canal de "public access" per cada ~~red~~ ^{xarxa} de teledistribució (Soho TV a New York).

Anglaterra - Política de "public access" a la TV oficial i a ~~cadena~~ ^{cadena} ~~privada~~ ^{privada} (el programa de la BBC "Open door", emissions del North Devon Project).

França - Primeres experiències com "Tribune Libre" al canal FR 3 obert a forces polítiques, sindicals i culturals.

Italia - Està en estudi el "Diritto d'accesso" a la RAI i a les TV privades, amb temps no inferior al 5 % del total d'emissió.

- Distribució per cable:

U.S.A. - Moltes xarxes anomenades Community Antenna Television generalment comercials. I centres destinats a la preparació de la comunitat cap a la utilització del mitjà (Open Channel, Video Access Center, Alternate Media Center).

^{Canada} ~~Canada~~ ^{Quebec} - Proliferació de Televisions Locals TVL (realització a carrec de tècnics) i Televisions Comunitàries TVC (realització a carrec dels usuaris).

Anglaterra - Experiències de TV Local a Greenwich, Swindon, Sheffield, Bristol i Wellingborough.

França - Experiències aïllades com a Grenoble i a ~~Pet---~~ Port-Sud.

- Distribució alternativa:

U.S.A. - Grups independents treballan amb minories (People's Video Theatre, Global Village, Videspreex).

Canada - Experiències de comunicació i animació a la petita ciutat de Nicolet i al barri obrer de Montréal, Hochelanga-Maisonneuve.

BLOC-grup de miners de la regió N-O del Quebec; ~~de~~ ~~utilitzen~~ primer la cadena local de TV i un video-bus.

Anglaterra - Experiències d'animació (a la regió de North Devon, a Londres per el grup Interaction mitjançant un video-bus).

Fantasy Factory, centre de recursos audiovisuals.

França - Animació programada a la Villeneuve de Grenoble.

Creació de Centres de Recursos ~~a-ciuta~~ seguint una política oficial d'investigació i iniciació al mitjà (St-Quentin-en-Yvelines).

Video-bus: col·labora a l'animació de cinc "villes nouvelles" amb relació als CR.

Video Animation Languedoc, centre de recursos de ~~e-~~caire regional.

En aquest apartat s'aurien d'incloure tots els individus o grups que treballen amb el mitjà en el terreny socio-comunitari, però la gran diversitat d'usuaris, modalitats i objectius fa pràcticament impossible una mínima enumeració i classificació.